

eksistere endnu fra Absolutismens Tid; de burde erindre, at Borgerne have Ret til en ganske anden Retspleie, navnlig under de nuværende Forhold, hvor der er foregaaet en Udvikling baade af de økonomiske og politiske Forhold, som hjemler Borgerne en Ret til at kræve, at Dommerne skulle se anderledes paa Retsforholdene, og hjemler dem, at de have Myndighed til at kontrollere Domsmagten og have Myndighed til selv at udøve Retspleien her i Landet. Jeg haaber da ogsaa, at den ærede Justitsminister vil bringe Retsautoriteterne, sine Underordnede, til at indse, at de have en Pligt til at behandle Borgerne paa en anden Maade, end de have gjort i dette Tilfælde, naar det ikke allerede er paavist, at de ere Forbrydere, Navnlig tror jeg, at Retsautoriteterne og Justitsministeren ville være vel tjente med, at de søge at faae andre Forhold indførte, naar det gjælder den Fattige. Thi det er jo en Njendsgjerning, som det ikke kan nytte at negte; vi kunne tvistes om den, men den kan ikke bortestamoteres. En velhavende Mand bliver ikke behandlet paa denne Maade, naar han kommer i Arresten. Det er kun den Fattige, der bliver Gjenstand for denne Behandling. Og naar man bestandig breder den Fattige her i vort Samfund, at han bliver bitter og misundelig paa de bedre stillede Samfundsklasser og viser sig umedgjørlig i mange Retninger, bør man vel erindre, at det kommer af den Behandlingsmaade, man har givet den Fattige i alt det Bæstentligste, og at man derfor bør bestræbe sig for at komme til det, som man paaftaar, der er her i Landet, nemlig Lighed for Loven. Thi det har man ikke, naar det gjælder den Fattige.

Saa kommer det næste Stadium i Historien, og det er den bekjendte 8de November, da man foretog Masjeanholdelse af Stomagerbvende paa Kongens Nytorv, blot fordi de vare Stomagerbvende. Der kom for Resten ogsaa en Snekker til Arresten, men ham lod man løbe igjen. Fredelig gik Stomagerne paa Kongens Nytorv, enkelte ganske alene, andre samtalede med hinanden, uden at foretage sig det Allermindste; ikke i umiddelbar Nærhed af Heegaards Butik, thi mange bleve anholdte ved Hesten. Man spurgte dem: Er De Stomager? Vær saa god; paa Stationen med Dem! Og paa deres Spørgsmaal: Hvad skulle vi der, vi have ikke gjort Noget, bliver der svaret: Det skal De nok faae at vide, naar De kommer derhen. Det kan maasse være, at der efter Autoriteternes Mening her forelaa en saa forfærdelig graverende Historie og en saa storartet Sammensværgelse af

Stomagerbvende i Kjøbenhavn om at gjøre Ulykker paa andre Mennesker og først og fremmest paa de kjære Struebrækkere, at der kunde være Anledning til at foretage saadanne Masjeanholdelser. Men jeg kommer atter her til den Behandling, man har ladet disse Folk blive til Del, efter at de vare anholdte. Det var 16 i det Hele, der blev anholdte. En Del af dem blev ført til det saakaldte "Tivoli" ved Siden af Raadhuset og sad der om Matten; en anden Del blev om Aftenen ført ud i Cellerne paa Christianshavn. De kom der, efter at have været opholdte noget paa Stationen. Da de vare komne ud i Cellerne og vare ved at gaa i Seng, kommer Opsynet eller, hvad det nu hedder, og siger til dem: Er I sultne, ville I have Noget at spise? Og saa bødes der dem et tykt Stykke tørt Brød og Noget, med Hensyn til hvilket de ikke vare visse paa, om det var The eller Al. Rent Vand havde efter deres Mening været bedre. Det bød man disse Anholdte, og man bød dem det Samme paa Christianshavn om Morgenen, da de vaagnede: tørt Brød og det samme Fluidum af Drikke, altsaa saa godt som Vand og Brød, som om man allerede havde overbevist dem om nogenjomhelt Forbrydelse, og det gjorde man, blot fordi de havde gaaet paa Kongens Nytorv og stelet over til Stomager Heegaards Butik. Her er et Bevis paa, at Opfattelserne ere forskellige hos vore forskellige høiere Retsautoriteter; thi oppe paa det bekjendte "Tivoli" bleve de bedre beværtede; de fik nemlig Surbrød, og om Dagen, da de saa alle 16 maatte være der en Tid for successive at komme i Forhør, bleve de opvartede med Surbrød eller Fransbrød med Belægning og en halv Glasse Hvidtøl. Men man har faktisk budt dem en anden Behandling i det Mindste paa Christianshavn. Og hvad var saa Resultatet af disse Masjeanholdelser? Det var, at da de Anholdte kom dertil, bleve de 2 Individer, som havde forsvigt at forulampe deres Kammerater, som i Grunden efter min Mening vare Ophavsmaendene til Skandalen, idet de havde gjenoptaget Arbeidet, efter at det var nedlagt af deres Kammerater, efter at disse paa en fredelig Maade havde søgt at gennemføre en rimelig Løn paa Arbeidsstedet, kaldte frem, og de 16 bleve ogsaa kaldte frem, hvorpaa de første 6 eve spurgte, hvem de kjendte. De pegede da ud, hvem de kjendte, og disse bleve da skilte fra de Øvrige. Man kaldte dem ind i et Lokale, og de Andre kom ind til Assessoren og maatte opgave Navn og Bopæl, og han erklærede, at da der ikke var Noget, hvorved han kunde